

ஓம்
ஸ்ரீகுருப்யோ நம:

ātmavidyā
e-Learning

வேதாந்த ஸாஸ்த்ரம் பூஜ்யஸ்ரீ ஜானானந்தபாரதிஸ்வாமிவிரचितம் जीवयात्रा

பூஜ்யஸ்ரீ ஞானாநந்தபாரதிஸ்வாமிகள் இயற்றிய
ஜீவயாத்ரா

ஆசார்யர்
பூஜ்யஸ்ரீ ஓங்காராநந்த மஹாஸ்வாமிகள்

ओं
श्रीगुरुभ्यो नमः

प्रार्थना

ātmavidyā
e-Learning

आत्मोद्धारणकामानां दक्षिणामूर्त्यनुग्रहात्।
आत्मविद्या तत्फलं च प्रवर्धेतां निरन्तरम्॥
ओं नमः प्रणवार्थाय शुद्धज्ञानैकमूर्त्ये।
निर्मलाय प्रशान्ताय दक्षिणामूर्त्ये नमः॥

ஆத்மோத்தாரணகாமாநாம் தக்ஷிணாமூர்த்த்யநுக்ரஹாத்।
ஆத்மவித்யா தத்பலம் ச ப்ரவர்தேதாம் நிரந்தரம்॥
ஓம் நம: ப்ரணவார்த்தாய ஸுத்தஜ்ஞாநைகமூர்த்தயே।
நிர்மலாய ப்ரஸாந்தாய தக்ஷிணாமூர்த்தயே நம:॥

श्रीदक्षिणामूर्ति-सुदेशिकेन्द्रं द्वैपायनं सूत्रकृतं मुनीन्द्र३३म्।
श्रीशङ्करं भाष्यकृतं यतीन्द्रं मद्देशिकश्चापि नमामि वित्त्यै॥
त्वमेव माता च पिता त्वमेव त्वमेव बन्धुश्च सखा त्वमेव।
त्वमेव विद्या द्रविणं त्वमेव त्वमेव सर्वं मम देवदेव॥
ओं नमो ब्रह्मादिभ्यो ब्रह्मविद्यासंप्रदायकर्तृभ्यो वंश-ऋषिभ्यो महद्भ्यो
नमो गुरुभ्यः। सर्वोपप्लवरहितः प्रज्ञानघनः प्रत्यगर्थो ब्रह्मैवाहमस्मि।

ஸ்ரீதக்ஷிணாமூர்த்தி-ஸுதேஸரிகேந்த்ரம் த்வைபாயநம்

ஸூத்ரக்ருதம் முநீந்த்ரம்।

**ஸ்ரீஸங்கரம் பாஷ்யக்ருதம் யதீந்த்ரம் மத்தேஸரிகஞ்சாபி நமாமி வித்யை॥
த்வமேவ மாதா ச பிதா த்வமேவ த்வமேவ பந்துஸ்ச ஸகா த்வமேவ।
த்வமேவ வித்யா த்ரவிணம் த்வமேவ த்வமேவ ஸர்வம் மம தேவதேவ॥
ஓம் நமோ ப்ரஹ்மாதிப்யோ ப்ரஹ்மவித்யாஸம்ப்ரதாயகர்த்ருப்யோ
வம்ஸ-ரிஷிப்யோ மஹத்ப்யோ நமோ குருப்ய:। ஸர்வோபப்லவரஹித:
ப்ரஜ்ஞாநகந: ப்ரத்யகர்த்தோ ப்ரஹ்மைவாஹமஸ்மி॥**

नित्यानन्दसुखं पदं सुविमलं प्राप्तुं समीहायुताः
सर्वेजन्मभृतः सदा व्यसनिनस्तत्स्थानसंमार्गणे।
एवं सत्यपि साध्यसाधनयुगं सम्यङ् न जानन्ति ते
न प्राप्ता ह्यधुनापि सौख्यपदवीं स्वाभीष्टरूपां यतः ॥ १॥

நித்யாநந்தஸுகம் பதம் ஸுவிமலம் ப்ராப்தும் ஸமீஹாயுதா:
ஸர்வே ஜந்மப்ருத: ஸதா வ்யஸநிநஸ்தத்ஸ்தாநஸம்மார்கணே।
ஏவம் ஸத்யபி ஸாத்யஸாதநயுகம் ஸம்யங் ந ஜாநந்தி தே
ந ப்ராப்தா ஹ்யதுநாபி ஸௌக்யபதவீம் ஸ்வாபீஷ்டரூபாம் யத:॥ 1

तत्प्राप्त्यै प्रभुसंमितापि कृपया त्रय्यन्तसारान्विता
वल्ली काठकमध्यगा कविसमं प्रोत्साहयन्ती नरान्।
एवं साधनकल्पनां रचयते सन्मार्गगानां सतां
तद्विष्णोः परमं पदं च सहसा गन्तुं मनीषावताम् ॥ २ ॥

தத்ப்ராப்த்யை ப்ரபுஸம்மிதாபி க்ருபயா த்ரய்யந்தஸாராந்விதா
வல்லீ காடகமத்யகா கவிஸமம் ப்ரோத்ஸாஹயந்தீ நராந்।
ஏவம் ஸாதநகல்பநாம் ரசயதே ஸந்மார்ககாநாம் ஸதாம்
தத்விஷ்ணோ: பரமம் பதம் ச ஸஹஸா கந்தும் மநீஷாவதாம்॥ 2॥

तत् प्राप्त्यै - அதை (அப்பேரின்பத்தை) அடைவதற்கு, त्रय्यन्तसारान्विता -
வேதாந்த ஸாரமான, काठकमध्यगा वल्ली - கடோபநிஷத்தின்
நடுப்பகுதியானது, प्रभुसंमितापि - தலைவனுக்கு நிகராக இருப்பினும்,
कविसमं - நண்பனைப் போன்று, कृपया - கருணையோடு, नरान् -
மனிதனை, प्रोत्साहयन्ती - நன்கு உற்சாகப்படுத்துகிறது. सन्मार्गगानां -
நல்வழியில் செல்ல விரும்புகின்ற, सतां - நல்லோர்களுக்கு, तत् विष्णोः
परमं पदं च - அந்த விஷ்ணுவின் பரமபதத்தை (பேரின்பத்தை), सहसा -
விரைவில், गन्तुं - அடைவதற்கு (விரும்புகின்ற), मनीषावताम् -
அறிவாளிகளுக்கு, एवं - இத்தகைய (கீழ்க்கண்ட), साधन-कल्पनां -
நெறிக்கான உருவகத்தை, रचयते।- வடிவமைத்து விளக்குகிறது.

கல்லார்க்கும் கற்றவர்க்கும் களிப்பருளும் களிப்பே
காணார்க்கும் கண்டவர்க்கும் கண்ணளிக்கும் கண்ணே
வல்லார்க்கும் மாட்டார்க்கும் வரம்அளிக்கும் வரமே
மதியார்க்கும் மதிப்பவர்க்கும் மதிகொடுக்கும் மதியே
நல்லார்க்கும் பொல்லார்க்கும் நடுநின்ற நடுவே
நரார்களுக்கும் சுரார்களுக்கும் நலங்கொடுக்கும் நலமே
எல்லார்க்கும் பொதுவில்நடம் இடுகின்ற சிவமே
என்அரசே யான்புகலும் இசையும்அணிந் தருளே.

-(வள்ளலார்)

तत् प्राप्त्यै - அதை (அப்பேரின்பத்தை) அடைவதற்கு, त्रय्यन्तसारान्विता -
வேதாந்த ஸாரமான, काठकमध्यगा वल्ली - கடோபநிஷத்தின்
நடுப்பகுதியானது, प्रभुसंमितापि - தலைவனுக்கு நிகராக இருப்பினும்,
कविसमं - நண்பனைப் போன்று, कृपया - கருணையோடு, नरान् -
மனிதனை, प्रोत्साहयन्ती - நன்கு உற்சாகப்படுத்துகிறது. सन्मार्गगानां -
நல்வழியில் செல்ல விரும்புகின்ற, सतां - நல்லோர்களுக்கு, तत् विष्णोः
परमं पदं च - அந்த விஷ்ணுவின் பரமபதத்தை (பேரின்பத்தை), सहसा -
விரைவில், गन्तुं - அடைவதற்கு (விரும்புகின்ற), मनीषावताम् -
அறிவாளிகளுக்கு, एवं - இத்தகைய (கீழ்க்கண்ட), साधन-कल्पनां -
நெறிக்கான உருவகத்தை, रचयते।- வடிவமைத்து விளக்குகிறது.

மேற்கோள்

ātmavidyā
e-Learning

அங்கிங் கெனாதபடி எங்கும் ப்ரகாசமாய்
ஆனந்த பூர்த்தியாகி
அருளொடுநிறைந்ததெது தன்னருள் வெளிக்குளே
அகிலாண்ட கோடியெல்லாந்
தங்கும் படிக்கிச்சை வைத்துயிர்க் குயிராய்த்
தழைத்ததெது மனவாக்கினில்
தட்டாமல் நின்றதெது சமயகோ டிகளெலாந்
தந்தெய்வம் எந்தெய்வமென்
றெங்குந் தொடர்ந்தெதிர் வழக்கிடவும் நின்றதெது
எங்கணும் பெருவழக்காய்
யாதினும் வல்லவொரு சித்தாகி இன்பமாய்
என்றைக்கு முள்ள தெதுஅது
கங்குல்பக லறநின்ற எல்லையுள தெதுஅது
கருத்திற் கிசைந்ததுவே
கண்டன வெலாமோன வருவெளிய தாகவுங்
கருதிஅஞ் சலிசெய்குவாம்.

(தாயுமானவர்)

तत् प्राप्त्यै - அதை (அப்பேரின்பத்தை) அடைவதற்கு, त्रय्यन्तसारान्विता -
வேதாந்த ஸாரமான, काठकमध्यगा वल्ली - கடோபநிஷத்தின்
நடுப்பகுதியானது, प्रभुसंमितापि - தலைவனுக்கு நிகராக இருப்பினும்,
कविसमं - நண்பனைப் போன்று, कृपया - கருணையோடு, नरान् -
மனிதனை, प्रोत्साहयन्ती - நன்கு உற்சாகப்படுத்துகிறது. सन्मार्गगानां -
நல்வழியில் செல்ல விரும்புகின்ற, सतां - நல்லோர்களுக்கு, तत् विष्णोः
परमं पदं च - அந்த விஷ்ணுவின் பரமபதத்தை (பேரின்பத்தை), सहसा -
விரைவில், गन्तुं - அடைவதற்கு (விரும்புகின்ற), मनीषावताम् -
அறிவாளிகளுக்கு, एवं - இத்தகைய (கீழ்க்கண்ட), साधन-कल्पनां -
நெறிக்கான உருவகத்தை, रचयते।- வடிவமைத்து விளக்குகிறது.

आत्मानं रथिनं ब्रवीति निगमः बुद्धिं च तत्सारथिं
देहं स्यन्दनमिन्द्रियाणि तुरगान् शब्दादि तद्गोचरम्।
चेतः प्रग्रहमादरेण य इमान् वश्यांस्तनोत्यात्मवान्
तस्यैवाप्यमिदं पदं सुखघनं पारं परं ह्यध्वनः॥ ३ ॥

ஆத்மாநம் ரதிநம் ப்ரவீதி நிகம: புத்திம் ச தத்ஸாரதிம்
தேஹம் ஸ்யந்தநமிந்த்ரியாணி துரகாந் ஸப்தாதி தத்கோசரம்।
சேத: ப்ரக்ரஹமாதரேண ய இமாந் வஸ்யாம்ஸ்தநோத்யாத்மவாந்
தஸ்யைவாப்யமிதம் பதம் ஸுககநம் பாரம் பரம் ஹ்யத்வந:॥ 3॥

நிமம: - வேதமான்து (கடோபநிஷத்தின் நடுப்பகுதியானது), ஆத்மான் - ஜீவாத்மாவை, ரயின் - தேரில் வீற்றிருப்பவனாக, தேஹ் - உடலை, ச்யந்நன் - தேராக, இந்ரியாணி - பொறிகளை, துரகான் - குதிரைகளாக, புவ்தி - புத்தியை, தத் சாரதி - அதன் (தேரின்) தேரோட்டியாக, சேத: - மனதை, ப்ரஹ் - கடிவாளக் கயிறாக, ஸப்தாதி - ஓசை முதலான புலன்களை, தத் குச்சர் - அதன் (தேரின்) பாதையாக ப்ரவீதி - கூறுகிறது. ய: ஆத்மவான்- எந்த கட்டுப்பாடும் விழிப்புணர்வுமுள்ள (மனிதன்), இமான் - (உடல், பொறிகள், புத்தி, மனம் ஆகிய) இவைகளை, ஆதரேண - மிகவும் கவனமாக, வஸ்யான் தனோதி - (வசப்படுத்துகிறானோ), நெறிப்படுத்துகிறானோ, தஸ்யைவ - அவனால்தான், இதம் - இந்த, அஹ்வன: பர் பார் - பாதையின் முடிந்த முடிவாக இருக்கின்ற (அந்த சிறந்த குறிக்கோளாகிய), சுஹயன் பத் - பேரின்ப நிலையானது, ஹி - நிச்சயமாக, ஆப்யம் - அடைய (உணர்) இயலும்.

1	பயணி	ஜீவன்
2	தேர்	உடல்
3	தேரோட்டி	புத்தி
4	குதிரைகள்	ஐந்து இந்தரியங்கள்
5	கயிறு	மனம்
6	பாதை	இந்தரிய விஷயங்கள்
7	குறிக்கோள்	பேரின்பம்

மேற்கோள்

நல்லதோர் வீணை செய்தே அதை நலங்கெட
புழுதியில் எறிவதுண்டோ -(பாரதியார்)

நந்தவனத்தில் ஓர் ஆண்டி - அவன்நாலாறு
மாதமாய்க் குயவனை வேண்டிகொண்டு வந்தான்
ஒரு தோண்டி - மெத்தக்கூத்தாடிக் கூத்தாடிப்
போட்டுடைத்தாண்டி

यो ब्रह्माणं विदधाति पूर्वं यो वै वेदांश्च प्रहिणोति तस्मै।
तंह देवमात्मबुद्धिप्रकाशं मुमुक्षुर्वै शरणमहं प्रपद्ये॥
(श्वेताश्वतरोपनिषद् ६-१८)

प्रत्यहं प्रत्यवेक्षेत नरश्चरितमात्मनः।
किं नु मे पशुभिस्तुल्यं किं नु सत्पुरुषैरिव॥ (सुभाषितम्)

நிமம: - வேதமான்து (கடோபநிஷத்தின் நடுப்பகுதியானது), ஆத்மான் - ஜீவாத்மாவை, ரயின் - தேரில் வீற்றிருப்பவனாக, தேஹ் - உடலை, ச்யந்நன் - தேராக, இந்ரியாணி - பொறிகளை, துரகான் - குதிரைகளாக, புவ்தி - புத்தியை, தத் சாரதி - அதன் (தேரின்) தேரோட்டியாக, சேத: - மனதை, ப்ரஹ் - கடிவாளக் கயிறாக, ஸப்தாதி - ஓசை முதலான புலன்களை, தத் குச்சர் - அதன் (தேரின்) பாதையாக ப்ரவீதி - கூறுகிறது. ய: ஆத்மவான்- எந்த கட்டுப்பாடும் விழிப்புணர்வுமுள்ள (மனிதன்), இமான் - (உடல், பொறிகள், புத்தி, மனம் ஆகிய) இவைகளை, ஆதரேண - மிகவும் கவனமாக, வஸ்யான் தனோதி - (வசப்படுத்துகிறானோ), நெறிப்படுத்துகிறானோ, தஸ்யைவ - அவனால்தான், இதம் - இந்த, அஹ்வன: பர் பார் - பாதையின் முடிந்த முடிவாக இருக்கின்ற (அந்த சிறந்த குறிக்கோளாகிய), சுஹயன் பத் - பேரின்ப நிலையானது, ஹி - நிச்சயமாக, ஆப்யம் - அடைய (உணர்) இயலும்.

ओं
श्रीगुरुभ्यो नमः

उपसंहार-श्लोकः

ईश्वरो गुरुरात्मेति मूर्तिभेदविभागिने।
व्योमवत्स्याप्त-देहाय दक्षिणामूर्तये नमः॥

ययात्मविद्यया ज्ञेयं सर्वं ब्रह्मेति निश्चयः।

तयात्मविद्यया सर्वे मुच्यन्तामात्मबन्धनात्॥

ஈஸ்வரோ குருராத்மேதி மூர்த்திபேதவிபாகிநே।

வ்யோமவத்வ்யாப்த-தேஹாய தக்ஷிணாமூர்த்தயே நமः॥

யயாத்மவித்யயா ஜ்ஞேயம் ஸர்வம் ப்ரஹ்மேதி நிஸ்சயः।

தயாத்மவித்யயா ஸர்வே முச்யந்தாமாத்மபந்தநாத்॥